

Alle onderzoekers die aanwezig waren op het 14e internationale congres over Syrische studies (Symposium Syriacum) en de 12e conferentie over Arabische christelijke studies hebben opgeroepen tot intensievere internationale samenwerking om het christelijke culturele erfgoed in het Midden-Oosten te documenteren, te behouden en te restaureren, waarbij zij benadrukten dat de bescherming ervan van essentieel belang is voor de dialoog en de vrede in de toekomst.

Het Wereldcongres voor Syrische Studies en de Internationale Conferentie over Arabische Christelijke Studies vonden dan ook plaats in het Roemeense Parlementsgebouw in Boekarest van 3 tot en met 7 augustus. Deze twee evenementen brachten onderzoekers uit meer dan 35 landen bijeen, en er werden meer dan 300 wetenschappelijke bijdragen gepresenteerd.

Na afloop van de besprekingen hebben de deelnemers de **Verklaring van Boekarest** aangenomen in een context die door de opstellers werd omschreven als „geopolitieke veranderingen in het Midden-Oosten”, maar ook als „nieuwe kansen voor internationale samenwerking” en „vooruitzichten op vernieuwing van de programma’s voor onderzoek, behoud en restauratie”.

Het document benadrukt allereerst het belang van handschriften, bibliotheken, kloosters, kerken, muurschilderingen, iconen en liturgische voorwerpen als getuigenissen van een eeuwenoude christelijke intellectuele en culturele traditie.

„De bescherming van het Syrisch- en Arabisch-christelijk erfgoed is niet alleen een plicht jegens het verleden, maar ook een investering in de toekomst van de dialoog tussen volkeren, vrede en wederzijds respect”, luidt het onder meer in de verklaring.

De ondertekenaars spraken hun waardering uit voor het werk van de internationale organisaties, universiteiten, bibliotheken, onderzoeksinstituten, musea en kerkelijke instellingen die zich bezighouden met het documenteren, digitaliseren, behouden en restaureren van het Syrische en Arabisch-christelijke erfgoed.

De ondertekenaars van de verklaring roepen op tot **voortdurende steun voor het documenteren en promoten van het christelijk erfgoed in de regio**, dat te lijden heeft gehad onder conflicten, volksverhuizingen, verwaarlozing en de vernietiging van culturele locaties.

In het document wordt ook de nadruk gelegd op de bijdrage van Roemenië aan het onderzoek naar het christelijk erfgoed en op de rol van het land bij de ontwikkeling van wat hij een actieve vorm van **culturele diplomatie** noemde.

Ten slotte stellen de auteurs van de tekst dat het behoud van het Syrisch- en Arabisch-christelijk erfgoed niet alleen moet worden gezien als een inspanning om historische documenten te bewaren, maar ook als een middel om de dialoog tussen religieuze gemeenschappen en tradities te bevorderen. Zij spraken de hoop uit dat dit document **een duurzame erfenis** van het congres zal worden en zal bijdragen aan een breder internationaal debat over culturele diplomatie, tolerantie en vrede.